

UITSPRAAK

GERECHTSHOF DEN HAAG

Team Belastingrecht
meervoudige kamer
nummer BK-13/01310

Uitspraak van 20 juni 2014

in het geding tussen:

X te Z, belanghebbende,

en

de Directeur van de Belastingdienst/Y, de Inspecteur,

op het hoger beroep van belanghebbende tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 30 juli 2013, nummer SGR 13/1265.

Naheffingsaanslag, beschikkingen, bezwaar en beroep

1.1. Aan belanghebbende zijn over het tijdvak van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009 een naheffingsaanslag in de omzetbelasting van € 57.427 en bij beschikking een boete van € 14.356 (25 percent) opgelegd en is bij beschikking € 6.638 aan heffingsrente in rekening gebracht.

1.2. Bij uitspraken op bezwaar heeft de Inspecteur de naheffingsaanslag verminderd tot € 42.991 en de boete en de heffingsrente met inachtneming van die vermindering aangepast.

1.3. Tegen de uitspraken van de Inspecteur heeft belanghebbende beroep bij de rechtbank ingesteld. Aan griffierecht is € 160 geheven.

1.4. De rechtbank heeft het beroep ongegrond verklaard.

Hoger beroep

2.1. Belanghebbende is van de uitspraak van de rechtbank in hoger beroep gekomen bij het Hof. Een griffierecht van € 232 is geheven.

2.2. De Inspecteur heeft een verweerschrift ingediend.

2.3. De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad ter zitting van het Hof van 6 juni 2014 in Den Haag. Partijen zijn verschenen.

2.4. Ter zitting is ook behandeld het hoger beroep van belanghebbende inzake de voor het jaar 2009 opgelegde aanslagen in de inkomstenbelasting en de premie volksverzekeringen en in de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, nummers BK-13/01308 en BK- 13/01309. Wat in de ene zaak is aangevoerd en aan stukken is ingebracht geldt voor beide zaken.

Feiten

3.1. Belanghebbende exploiteert sinds het jaar 2005 in de vorm van een eenmanszaak, onder de naam W een juweliersbedrijf in V. Zij heeft ook inkomsten uit dienstbetrekking.

3.2. De Inspecteur heeft bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld waarbij de aanvaardbaarheid van de aangiften voor de inkomstenbelasting en de premie volksverzekeringen voor de jaren 2006 tot en met 2009 en de aangiften voor de omzetbelasting over het tijdvak van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009 is onderzocht. De inhoud van het controlerapport van 28 november 2011, dat in afschrift tot de stukken van het geding behoort, wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

De rechtbank

4. De rechtbank heeft overwogen:

"(-)

6. In artikel 27e van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr) is bepaald dat, indien niet de vereiste aangifte is gedaan of sprake is van een onherroepelijk geworden informatie- beschikking, de rechtbank het beroep ongegrond dient te verklaren tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak op bezwaar onjuist is (omkering en verzwaring van de bewijslast). Nu geen sprake is van een onherroepelijk geworden informatiebeschikking is het aan [de Inspecteur] om aannemelijk te maken dat [belanghebbende] niet de vereiste aangiften heeft gedaan. [De Inspecteur] heeft onweersproken gesteld dat in 2006, 2007 en 2008 respectievelijk € 19.516, € 45.652 en € 55.647 aan omzet is behaald, welke bedragen alleen bestaan uit pinontvangsten. Over de tijdvakken vierde kwartaal 2006, 2007, 2008 en derde en vierde kwartaal 2009 heeft [belanghebbende] nihilaangiften gedaan en over de overige tijdvakken heeft [belanghebbende] enkel de pinontvangsten als omzet aangegeven. Het komt de rechtbank als onaannemelijk voor dat geen contante omzet is gerealiseerd. Zowel voor de tijdvakken waarover nihilaangiften zijn gedaan als de tijdvakken waarin [belanghebbende] enkel de pinbetalingen als omzet heeft aangegeven is de rechtbank van oordeel dat [belanghebbende] onjuiste aangiften heeft gedaan. Dit brengt mee dat de rechtbank ingevolge artikel 27e van de Awr het beroep ongegrond dient te verklaren tenzij [belanghebbende] overtuigend aantoonde dat en in hoeverre [de Inspecteur] de naheffingsaanslag op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. Met al hetgeen [belanghebbende] heeft aangevoerd, heeft zij niet aannemelijk gemaakt, laat staan overtuigend aangetoond,

dat [de Inspecteur] de naheffingsaanslag op een te hoog bedrag heeft vastgesteld.

7. De omkering en verzwaring van de bewijslast geeft [de Inspecteur] niet de bevoegdheid de naheffingsaanslag naar willekeur vast te stellen. De aanslag dient te berusten op een redelijke schatting. [De Inspecteur] heeft bij het vaststellen van de naheffingsaanslag tot uitgangspunt genomen dat [belanghebbende] in de maanden januari tot en met mei 2006 een bedrag van € 9.700 aan contant geld op de zakelijke rekening heeft gestort. Op basis hiervan heeft hij de contante omzet voor het jaar 2006 gesteld op € 2.000 per maand (€ 24.000 per jaar). Hoewel de pinomzet in de jaren 2007 en 2008 aanzienlijk hoger was dan in 2006 en de rechtbank aannemelijk acht dat ook de contante omzet hoger is geweest, heeft [de Inspecteur] ook voor die jaren de contante omzet bepaald op € 24.000 per jaar. Voor het jaar 2009 - waarvan geen gegevens bekend zijn - heeft [de Inspecteur] nagenoeg de omzet van het jaar 2008 aangehouden. Naar het oordeel van de rechtbank berust de naheffingsaanslag daarmee op een redelijke schatting. Hetgeen [belanghebbende] daaromtrent verder nog heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

8. Ingevolge artikel 67f, eerste lid, Awr kan aan de belastingplichtige een vergrijpboete worden opgelegd indien het aan diens opzet of grove schuld is te wijten dat omzetbelasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de in de belastingwet gestelde termijn is betaald. [De Inspecteur] heeft een vergrijpboete opgelegd omdat sprake is van het grofschuldig niet of tot een te laag bedrag aangeven van belasting. De bewijslast voor de aanwezigheid van grove schuld rust op [de Inspecteur], [De Inspecteur] heeft gesteld dat [belanghebbende] door de wijze waarop zij haar administratie heeft gevoerd wist of had moeten weten dat de omzet over de onderhavige jaren (en daarmee de omzetbelasting) tot een te laag bedrag werd aangegeven. Hij verwijst daarbij naar hetgeen daaromtrent in het controlerapport is vermeld. Omdat geen contante omzet is aangegeven en in de jaren 2007 en 2008 ook de met de pintransacties behaalde omzet niet is aangegeven, heeft [belanghebbende] naar het oordeel van de rechtbank dermate lichtvaardig gehandeld dat dienaangaande sprake is van een ernstig verwijt ten minste gelijk te stellen met grove schuld. [De Inspecteur] heeft de boete terecht en op goede gronden opgelegd en de rechtbank acht een boete van 25% passend en geboden. De rechtbank ziet geen reden voor vermindering van de boete vanwege de omstandigheid dat de aanslag is vastgesteld met omkering van de bewijslast. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat [de Inspecteur] in de jaren 2007 tot en met 2009 is uitgegaan van een contante omzet van € 24.000 terwijl op basis van de pinbetalingen mag worden aangenomen dat die contante omzet hoger is geweest. [Belanghebbende] heeft niets aangevoerd op grond waarvan zou kunnen worden geconcludeerd dat dit anders is.

9. Gelet op wat hiervoor is overwogen is het beroep ongegrond verklaard.

10. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling."

Geschil en standpunten van partijen

5.1. Net als voorde rechtbank zijn in hoger beroep de naheffingen de boete in geschil.

5.2. Voor de standpunten van partijen verwijst het Hof naar de gedingstukken.

Beoordeling van het hoger beroep

6.1. Het Hof volgt partijen in hun opvatting dat hier, reeds vanwege het niet nakomen van de administratieve verplichtingen, het leerstuk van de omkering en verzwaring van de bewijslast van toepassing is. Met de rechtbank is het Hof van oordeel dat belanghebbende met wat zij heeft aangevoerd en aan stukken heeft ingebracht niet het van haar te verlangen bewijs heeft geleverd. Gelet op de met betrekking tot het bedrijf en de administratie voorhanden zijnde gegevens, daaronder in het bijzonder begrepen de bevindingen van het boekenonderzoek, is het Hof van oordeel dat de rechtbank met betrekking tot de naheffing op goede gronden een juiste beslissing heeft genomen. Dat geldt evenzeer waar het gaat om de boete.

6.2. Het Hof passeert het eerst ter zitting door belanghebbende gedane aanbod tot het opnieuw (doen) verrichten van een onderzoek en het overleggen van een overzicht. Het Hof acht dat aanbod te laat in deze fase van het geding, nog daargelaten dat het aanbod niet is gespecificeerd. Belanghebbende is gedurende de gehele procedure diverse malen uitdrukkelijk gewezen op en in de gelegenheid gesteld te voldoen aan de op haar rustende bewijslast.

6.3. Het Hof komt tot de slotsom, nu belanghebbende ook in hoger beroep niets in het geding heeft gebracht op grond waarvan over de naheffing en de boete anders moet worden geoordeeld, dat het hoger beroep ongegrond is. Daarbij heeft het Hof ook overwogen dat het geen reden ziet aan te nemen dat de heffingsrente, waartegen geen inhoudelijke grief is ingebracht, onjuist is berekend. Bijgevolg moet worden beslist zoals hierna is vermeld.

Proceskosten

Het Hof ziet geen reden een partij te veroordelen in de proceskosten.

Beslissing

Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

De uitspraak is vastgesteld door mrs. U.E. Tromp, J.T. Sanders en B.G. van Zadelhoff, in tegenwoordigheid van de griffier mr. D.J. Jansen. De beslissing is op 20 juni 2014 in het openbaar uitgesproken.

w.g. Jansen

w.g. Tromp

Aangetekend aan
partijen verzonden: 25 juni 2014

Zowel de belanghebbende als het daartoe bevoegde bestuursorgaan kan binnen zes weken na de verzenddatum van deze uitspraak beroep in cassatie instellen bij de Hoge Raad der Nederlanden. Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

- 1. Bij het beroepschrift wordt een kopie van deze uitspraak gevoegd.*
- 2. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:*
  - de naam en het adres van de indiener;*
  - de dagtekening;*
  - de vermelding van de uitspraak waartegen het beroep in cassatie is gericht;*
  - de gronden van het beroep in cassatie.*

Het beroepschrift moet worden gezonden aan de Hoge Raad der Nederlanden (belastingkamer), Postbus 20303, 2500 EH Den Haag.

De partij die beroep in cassatie instelt is griffierecht verschuldigd en zal daarover bericht ontvangen van de griffier van de Hoge Raad. In het cassatieberoepschrift kan worden verzocht de wederpartij te veroordelen in de proceskosten.